

[Hauch.]

alene af de Forhold, der hersker i Øjeblikket; den er fremkaldt af hele den økonomiske Situation, som vi ogsaa her i Rigsdagen har vor meget betydelige Indflydelse paa. Og det er ikke en uskyldig Kendsgerning, at Staten paa nærværende Tidspunkt skal laane til en saa høj Rente og paa de Vilkaar, her er Tale om. Den højtærede Finansminister skulde benytte Lejligheden til i den Tid, der maaske kan levnes ham dertil, at lægge Mærke til, hvad der i Forbindelse med Laaneforhold sker andre Steder i Verden, f. Eks. i England, hvor man ogsaa konverterer Laan for Tiden, men hvor man opnaar ganske andre Vilkaar derfor end her hjemme. Men derovre fører man jo ogsaa en helt anden Politik. Jeg kan godt forstaa, at det kunde tilfredsstillende den højtærede Finansminister at give Landstinget og Landet i det hele det Indtryk, at den Politik, den høje Regering fører, ingen Indflydelse har paa de almindelige økonomiske Forhold i vort Land. Dersom det skulde være Tilfældet, maatte man jo i høj Grad forbavses over, at man har drevet hele sin Agitation paa det Grundlag. Nej, Forholdet er ganske simpelt og ligetil: Selv om man maa erkende, at Finansministeren har skaffet dette Laan paa de billigst mulige Vilkaar, maa man alligevel beklage, at Laanet er saa dyrt, og dette kan man ikke undlade at sætte i Forbindelse med den økonomiske Politik, Regeringen har ført. Jeg kan forstaa, at det kan være tiltalende for den højtærede Finansminister at søge at fremkalde det Indtryk, at det, her er Tale om, ikke er af alvorlig, dybt indgribende Natur; men det er det, og den højtærede Minister kan være overbevist om, at saaledes ser man paa det ude i Landet.

I øvrigt har jeg, da jeg første Gang havde Ordet, anbefalet at tiltræde det foreliggende Lovforslag, og jeg skal tillade mig endnu en Gang at anbefale, at man stemmer for det.

C. F. Sørensen: Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) udtalte nu, at jeg havde sagt, at han ingen Forstand har paa Københavns Kommunes Laan. Det er meget, meget frit oversat; noget saadant sagde jeg nemlig ikke. Jeg sagde, at det ærede Medlem sikkert manglede visse Forudsætninger for at forstaa, under hvilke Vilkaar og Forudsætninger dette Laan er tilvejebragt. Det var et Tvangsloan, skabt af en særlig Situation, en Situation, i hvilken de københavnske Banker havde opgivet Ævred og Troen paa, at et saadant Laan kunde fremskaffes. Det var det, jeg mente, det ærede Medlem manglede Forudsætninger

for at forstaa. Jeg agtede ikke at være uhøflig mod det ærede Medlem, og jeg tror heller ikke, jeg var det.

Jeg var noget forbavset over den Form og den Façon, det ærede Medlem gav sine Udtalelser overfor den højtærede Finansminister, men nu fremkom det ærede Medlem jo med Forklaringen. Det ærede Medlem sagde i Svaret til den højtærede Finansminister: Jeg taler ikke anderledes paa Landet end her. Det er jo en Forklaring, som vi alle sammen forstaaer: Vælgermødetaler begge Steder.

Lange: Naar det ærede Medlem, der lige talte, mente, at visse af dette Tings Medlemmer manglede Forudsætninger for at kunne udtale sig om Københavns Kommunes Laan, ved jeg ikke, om det ærede Medlems Mening var, at naar man ikke var nær knyttet til Københavns Kommune, skulde man mangle de fornødne Forudsætninger i saa Henseende. Jeg gaar ud fra, at Københavns Kommune henvender sig med sin Laansøgning paa det samme Kapitalmarked, som den øvrige Del af Landet henvender sig til, og derfor maa man, selv om man ikke bor i Københavns Kommune, ogsaa have Forudsætninger for at kunne udtale sig, i hvert Fald de samme Forudsætninger for at kunne udtale sig om Københavns Kommunes Laan som om andre Laan.

Den højtærede Finansminister gjorde gældende, at man havde ønsket en ny Fremgangsmaade indført ved Optagelsen af Laan, idet man nu mente, at Rigsdagen skulde medvirke ved de Forhandlinger, som føres mellem Staten og Pengeinstitutionerne. Noget saadant har i alt Fald jeg ikke givet Udtryk for. Naar jeg mener, at den højtærede Finansminister skulde have henvendt sig til Rigsdagen paa et tidligere Tidspunkt, var det, for at Rigsdagen kunde tage Stilling til de afgørende Principspørgsmaal, dette Forslag indeholder. Naar man gaar over til saa kortfristede Laan, som det her drejer sig om, er det en vigtig principmæssig Afgørelse, der træffes. Jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt det er rigtigt eller forkert at optage saadanne kortfristede Laan; men jeg mener, at Rigsdagen havde været berettiget til at være med til at træffe en saadan Afgørelse. For givet er det, at store Mængder af kortfristede Laan vil komme til at udøve stor Indvirkning paa det danske Obligationsmarked.

Den højtærede Finansminister vilde gøre en Forskel mellem Statens Stilling til 5 pCt.s Laan og Laantagernes i Kreditforningerne. Den højtærede Minister tilføjede,